

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XLIII.

Vydána dne 23. dubna 1919.

Obsah: (Čís. 209.—214.) 209. Zákon, kterým se povoluje státní subvence tři pětiny skutečného nákladu až do výše 9,080.000 K na provádění nouzových prací v Praze. — 210. Zákon o úpravě poměrů družstev na Slovensku. — 211. Zákon o stavebních úlevách, kterým se doplňují, případně mění ustavení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro hlavní město Prahu a okolí, daného zákonem z dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z. — 212. Zákon, jímž se zřizuje zemská správní komise pro Slezsko. — 213. Zákon o sloučení sousedních obcí s Brnem. — 214. Zákon o sloučení sousedních obcí s Olomoucem.

Čís. 209.

Zákon ze dne 15. dubna 1919,

kterým se povoluje státní subvence tři pětiny skutečného nákladu, až do výše 9,080.000 K na provádění nouzových prací v Praze.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ke krytí nákladů na provádění nouzových prací v Praze povoluje se:

- a) na zemní práce a záhradní úpravu na pozemcích bývalých lomů Strahovských tři pětiny skutečného nákladu, nejvýše 1,200.000 korun;
- b) na stavbu silnice z Holešovic do Bubenče tři pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 1,500.000 K;
- c) na dlažební práce tři pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 600.000 K;
- d) na práce kanalizační, a to rušení staré sítě stokové, vystavění výpusti č. 28, stavbu sběrače č. 2 a stoky v ulici Nádražní tři pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 791.400 K;
- e) na stavbu malostranského nábřeží tři pětiny nákladu, nejvýše však 87.000 K;
- f) na práce vodárenské, a to stavbu přecerpací stanice u Brusky a dvou vodojemů na Andělcích tři pětiny nákladu, nejvýše však 4.901.600 korun.

§ 2.

Veškeré tyto stavby buďtež neodkladně zadány veřejným nabídkovým řízením.

§ 3.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby provedl tento zákon.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení minist. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 210.

Zákon ze dne 15. dubna 1919**o úpravě poměrů družstev na Slovensku.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

XXIII. uherský zákonný článek z r. 1898 pozbývá platnosti pro území Slovenska pouze, pokud upravuje styky se zemským ústředním ústředním sdružením (Országos központi hitelszövetkezet).

§ 2.

Družstva na Slovensku, založená podle XXIII. uherského zákonného článku z r. 1898, pokud jsou členy „Országos központi hitelszövetkezet“-u v Budapešti, povinna jsou vypovědět toto členstvo před koncem července 1919 usnesením valného shromáždění.

Právě tak povinna jsou všechna družstva na Slovensku, ať jsou založena podle XXIII. uherského zákonného článku z r. 1898 nebo podle XXXVII. uherského zákonného článku z r. 1875, usnesením valného shromáždění před koncem července roku 1919 vypovědět svoje členství v kterékoliv jiné družstevní centrále, pokud tato sídlí mimo hranice státu Československého.

Neučiní-li tak do označené lhůty (před koncem července 1919), jest Ústřední družstvo oprávněno přičlenit je k sobě a jejich jménem vypovědět členstvo k bývalému ústředí do jednoho měsíce.

Bez ohledu na to, byla-li výpověď tato už dána, čili nic, zakazuje se družstvům na Slovensku podrobovat se revisi cizozemských centrál, obchodovat s nimi, přebytky svoje u nich ukládat anebo půjčky u nich uzavírat.

Současně s výpovědí členstva u centrál cizozemské stávají se členy Ústředního družstva v Bratislavě, není-li družstvo ještě jeho členem.

Členem Ústředního družstva musí zůstat takovéto družstvo nejméně půl roku po ukončení likvidace všech svých vztahů k centrále cizozemské.

§ 3.

Ústředné družstvo v Bratislavě povinně je zjišťovat revidně s největším urychlením všechny pohledávky a závazky, které vznikly družstvům z jejich členského a obchodního spojení s centrály cizozemskými.

Revisemí Ústředního družstva zjištěná tato data zpracuje za účelem jejich likvidace tříčlenná komise, sestávající ze zástupce Ústředního družstva a 2 zástupců vlády jmenovaných ministrem s plnou mocí pro správu Slovenska.

§ 4.

Žádné družstvo na Slovensku nesmí být členem jiného družstevního ústředí, leč se svolením Ústředního družstva v Bratislavě. Stávající takováto členstva buďtež do konce roku 1919 vypověděna, nebylo-li svolení k udržení členstva Ústředním družstvem uděleno před 1. listopadem 1919.

Ústředné družstvo oprávněno je udělené povolení kdykolivěk odvolat, načež musí být členství během 6 měsíců vypověděno.

§ 5.

Poslední odstavec § 179. XXXVIII. uherského zákonného článku z r. 1875 o neměnitelnosti těch ustanovení stanov, které byly do stanov z prospektu zakládacího převzaty, pro družstva na Slovensku platnosti nemá.

Taktéž nemají platnosti ustanovení družstevních stanov, pokud činí družstvo jakkoli závislým na centrále cizozemské.

Pokud stanovy některého družstva předpisují uveřejňování oznamů družstva v některém časopise vycházejícím mimo hranice státu Československého, je ustanovení to neplatno a musí oznamy ty uveřejňovány být v „Úradných Novinách“ pro Slovensko v jazyku slovenském.

§ 6.

Ústředné družstvo v Bratislavě a všechna družstva na Slovensku, pokud jsou členy Ústředního družstva v Bratislavě, požívají všechny výhody berní a poplatkové, které poskytoval § 47. XXIII. uherského zákonného článku z roku 1898 družstvům v „Országos központi hitelszövetkezet“-u organisovaným, to jest:

1. osvobozeny jsou od výdělkové daně podniků veřejným účtováním povinných, přírůžek z této daně (státních, stoličních i obecních), daně silniční a poplatku na průmyslové a obchodní komory;

2. požívají osvobození od kolků a poplatků:

a) ohledně všech svých podání a jejich příloh, které podávají soudu vedoucímu seznam obchod-

ních firem buďto družstva sama nebo jejich členové, rovněž i ohledně všech vyhlášek, které o nich sborový soud I. stolice vydá;

b) ohledně všech podání a příloh, které podávají kterémukoliv úřadu, kromě podání v soudních sporech;

c) ohledně všech svých obchodních knih;

d) ohledně pojistek na splátky podílové i půjčkové, rovněž dluhopisů (kromě směnek);

e) ohledně pozemnoknižního zabezpečení půjček v pozemkových knihách členům poskytnutých;

f) ohledně postupu (cesse) svých pohledávek vůči vlastním členům v prospěch Ústředního družstva v Bratislavě a ohledně pojistek o vyrovnání takových pohledávek.

V jiném ohledu podléhají družstva všeobecným ustanovením daňových zákonů a kolkových i poplatkových předpisů.

Pro družstva, která přistoupí za členy Ústředního družstva během roku 1919, platí výhody tyto i ohledně daňových a poplatkových závazků vzniklých dříve, než nabyl platnosti tento zákon.

§ 7.

Každé družstvo na Slovensku povinně je každoročně celé svoje zařízení a svoji obchodní činnost ve všech odvětvích podrobit přezkoumání revisorům, příslušejícím některému svazu vládou Československé republiky oprávněnému prováděti revise.

O revisi družstev, které jsou členy Ústředního družstva, stará se Ústředné družstvo samo podle svých stanov. Pokud jde o družstva, která nejsou členy Ústředního družstva, pověří vláda vykonáním revise soudní znalce nebo Ústředné družstvo.

Vykonání revise budiž oznámeno revisorem příslušnému sborovému soudu I. stolice zároveň s návrhem na odstranění event. zjištěných závad, aby soud nařídil jejich odstranění. Výlohy revisi vzniklé sčítuje Ústředné družstvo prostřednictvím téhož sborového soudu I. stolice, který je na revidovaném družstvu vymáhá a Ústřednému družstvu likviduje.

§ 8.

Peněžitou pokutou do 5000 korun a vězením do 6 měsíců buďtež trestáni:

1. Členové správy družstva, nesvolají-li v čas valné shromáždění za účelem výpovědi členstva v centrálech cizozemských, nepostarají-li se v čas, aby družstvo vyhovělo předpisu § 4. tohoto zákona, anebo činí-li jakkoli překážky, nebo těžkosti revisoru Ústředního družstva při revisi;

2. členové dozorního výboru družstva, kteří opominou podniknoucí vše, co podle obchodního

zákona a družstevních stanov je v jejich moci, aby se vyhovělo předpisům tohoto zákona;

3. členové správy i dozorního výboru družstva, rovněž i jeho zaměstnanci, kteří připustí, aby revisor nebo jiný zaměstnanec cizozemské centrály družstvo revidoval.

§ 9.

Vězením do 6 měsíců budiž trestán revisor nebo jiný zaměstnanec cizozemské centrály, který by revisi v některém družstvu na Slovensku prováděl. Pokus je trestný.

Není-li vinník občanem státu Československého, budiž po vytrpění trestu navždy vyopověděn.

Trestní řízení podle předchozích odstavců, jakož i podle § 8. přísluší správnímu úřadu ve smyslu § 28. zák. čl. XXXIV. z r. 1897, § 22. zák. čl. XX. z r. 1901 a ministerského nařízení ze dne 26. září 1909, č. 65.000.

§ 10.

Odepře-li valné shromáždění některého družstva vyhovět předpisům tohoto zákona, musí býti družstvo rozpuštěno. Rozpuštění vyřkne po návrhu Ústředního družstva v Bráslave ten sborový soud I. stolice, u kterého je renitentní družstvo v seznamu obchodních firem zapsáno. Rozpuštění budiž bez meškání v seznamu obchodních firem poznačeno.

Likvidátory rozpuštěného družstva jmenuje sborový soud I. stolice z osob Ústředním družstvem navrhnutých.

§ 11.

Ustanovení tohoto zákona — pokud členství Ústředního družstva se týká — nevztahuje se na dělnická konsumní družstva, konsumní družstva železničních zřízení, továrních konsumů, družstev živnostenských, jakož i družstva, která založena budou některým z družstevních ústředí v Praze a v Brně a svazové revisi se podrobí.

Daňové a poplatkové výhody v § 6., odst. 1., uvedené přináležejí však oněm družstvům, která členy některého uvedeného ústředí v Praze nebo v Brně jsou a jeho revisi se podrobují.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 13.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr obchodu, vnitra a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

▼ zastoupení min. předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 211.

Zákon ze dne 15. čubna 1910

o stavebních úlevách, kterým se doplňují, případně mění ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro hlavní město Prahu a okolí, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Za platnosti ustanovení § 98 a 99 stavebního řádu, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z., povolují se po čas trvání nynější bytové nouze pro stavby obytných domů, prováděné obcemi neb obecně prospěšnými stavebními sdruženími ve smyslu zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, následující v II. článku tohoto zákona uvedené doplňky a změny jednotlivých paragrafů shora jmenovaného stavebního řádu.

Tytéž změny a doplňky povolují se také pro stavby obytných domů prováděné jinými fyzickými neb právními osobami, ale jen tehkráte, vyhradí-li právoplatným reversem, předloženým stavebnímu úřadu současně se žádostí za stavební povolení, ministerstvu sociální péče právo stanovití nájemné v dotyčných domech.

Obytné domy označené v obou předcházejících odstavcích pokládají se ve smyslu tohoto zákona za obecně prospěšné.

Článek II.

Následující paragrafy stavebního řádu ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z., doplňují a případně mění se takto:

§ 73.

V obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad dovoliti výjimečně mimo přízemek pět pater, je-li světlá výška obytných místností 2.60 m a nejsou-li podzemní místnosti určeny pro obývání; ohydlené podkrovní, jakož i polopatro jest počítati za celé patro.

Při budování, pro něž bylo povoleno pět pater, dělení přízemku se nepřipouští.

V obytných domech obecně prospěšných lze snížit světlou výšku obytných a pracovních místností v patrech, jsou-li stropy rovné, až na 2.60 m, světlou výšku obytných místností v podkrovní až na 2.50 m, a to nejméně pro polovinu podlahy.

§ 74.

Při obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad ohledně výše nahodilého zatížení pro statický výpočet stropů připustiti úlevy od nyní obvyklých předpisů, uzná-li je

z ohledů bezpečnosti za přípustné; pro nahodilé zatížení nad stropem posledního patra možno připustiti 150 kg na 1 m², i když nad tímto stropem jest navrženo obytné podkroví.

§ 75.

V obytných domech obecně prospěšných možno stropnic stropů nejvyššího patra použití jako vazných trámů krovu; styky ostatních částí krovu se stropnicemi tvořícími jeho vazné trámy nutno však vhodným způsobem tak upravit, aby při požáru bylo zabráněno rychlému přenesení ohně.

§ 83.

Pro malé byty v obytných domech obecně prospěšných lze připustiti tam, kde voda ku splachování jest zavedena, zřízení klosetu v koupelně místo samostatného záchodu, je-li koupelna z předsíně přístupna a odpovídá-li předpisům § 83. o osvětlení a větrání záchodů.

§ 98.

V území stavebním úřadem takto stanoveném lze povolit, jde-li o část obce s rodinnými domy přízemními s podkrovím a se zahrádkami před průčelím domů menší šířky ulic, než stanoveny jsou v § 2. platného stavebního řádu, pod 10 m však jen tehdy, zřídí-li se před průčelím domů zahrádky nejméně 5 m hluboké, a má-li dotyčná ulice po obou stranách chodníky nejméně 1.50 m široké a jízdní dráhu nejméně 4 m širokou.

V částech obce těchto úlev požívajících budiž zřízení zahrádek před průčelím domů pravidlem; jedině v postranních ulicích, kde se v budoucnosti nedá očekávat větší frekvence, možno výjimečně upustiti od zahrádek před průčelím domů; pak jest ale stanoviti šířku těchto ulic nejméně 10 m.

Šířka pouhých přístupů do vnitř bloků s domy v zahradách může býti menší než 10 m i když nejsou splněny předem uvedené podmínky.

Jízdní dráhy ulic mohou se zříditi také jen makadamované, chodníky pak škvárové neb pískované s kamennými neb betonovými obrubami.

V ulicích postranních jest přípustno zříditi chodník také jen po jedné straně; jeho šířka budiž pak nejméně 2 m.

Kromě jednotlivých domů volně stojících jsou přípustny též skupiny řadových domů s uličním průčelím největší délky 50 m.

Řešení vzhledu těchto skupin budiž však po stránce architektonické jednotné a před započítáním stavby jedné budovy této skupiny musí býti zajištěna stavba všech ostatních budov téže skupiny tak, aby celá skupina byla během dvou roků vystavěna.

V částech obce těchto úlev požívajících hrazení pozemků z plného zdiva není přípustné.

Ploty na straně ulice stačí provésti do výše jen 1 m; pro skupiny domů musí býti ploty řešeny souladně.

§ 100.

Pro obytné domy obecně prospěšné platí ustanovení této V. části stavebního řádu i tehdy, jsou-li vyšší dvou pater.

§ 101.

U obytných domů obecně prospěšných mohou se prováděti zevnější a střední zdi, pokud jde o domy přízemní s podkrovím, jakož i o nejvyšší dvě patra domů vyšších v síle 30 cm, jsou-li stavěny z pálených cihel a není-li světlá výška pater větší 2.60 m a nepřesahuje-li hloubka traktu ve světlosti 5.50 m; sesílení těchto zdí v nižších patrech jest provésti tak, jak toho statický výpočet vyžaduje.

Při probíhajících stropních konstrukcích, uložených na hlavních zdech, mohou býti cihelné střední zdi přízemních domů s podkrovím provedeny v síle jen 15 cm, s komínovými tělesy průměrně upravenými, nepřesahuje-li světlá výška místnosti 2.6 m a světlá hloubka traktu 5.5 m.

Příčky dělicí místnosti tétož bytu stačí provésti při volbě cihel 8 cm, při volbě jiných hmot a zvláštních konstrukcí 5 cm silné.

Cihelné klenby až do rozpnutí 1.20 m lze prováděti v síle čtvrt cihly.

Veškeré úlevy týkající se tloušťky zevnějších zdí lze poskytnouti jen tehdy, budou-li tyto zdi opatřeny vhodnou omítkou proti pronočení deštěm a bude-li postaráno o dostatečné vytápění obytných místností k těmto zdem přiléhajících cirkulačními kamny. Zdi a stropy lze prováděti také dle různých nových způsobů z jiných stavebních hmot než z cihel, z lomového kamene a ze dřeva, pakli tyto zdi a stropy dostatečně izolují, jsou-li bytelné, z ohledů zdravotních nezávadné a bude-li jejich únosnost stavebníkem prokázána na základě statických výpočtů a případných zkoušek.

Požární zdi domů přízemních s podkrovím stačí provésti jen k nespalné krytině; uzavírají-li tyto zdi podkrovní místnosti podřízené, neobydlené, možno je provésti na stranách sousedních domů v síle jen 8 cm, je-li postaráno o jejich vyztužení sesilujícími pilířky.

Volně stojící obytné domy přízemní s podkrovím mohou býti stavěny také ze dřeva na zděné podezdívce; jsou-li jejich stěny zřízeny jako trámové kostry oboustranně prkny pobité, musí býti tyto stěny uvnitř budovy opatřeny hladkou rákosovou omítkou; stěny roubené omítatí netřeba.

§ 102.

V obytných domech pouze pro jednu rodinu určených, přízemních s podkrovím, v němž se nalézají nejvýše tři obytné místnosti, lze zřizovati schody zcela dřevěné v šířce nejméně 90 cm bez omítky spodem i tehda, není-li v budově druhého ohnivzdorného schodiště; tyto dřevěné schody musí však vycházeti z předsíně, neb z některé obytné místnosti. Profil stupňů lze připustiti až do $\frac{20}{26}$ cm.

§ 103.

Pro volně stojící domy rodinné přízemní podkrovím, jakož i pro skupiny těchto domů přípouští se kryt šindelový, neb doškový, je-li proti ohni impregnovaný. Krytiny barevnými cementovými taškami lze použítí jen nevzorované.

§ 104.

Výška podkrovních místností domů obecně prospěšných stanovena jest v doplňku § 73.

Jde-li o domy s jedním podkrovním bytem, možno ku zřízení téhož použití dřevěných stěn, opatřených po obou přístupných stranách omítkou; stropy nemusí býti v něm omítnuty.

§ 105.

U obytných budov, volně stojících, ustanovuje se vzdálenost jádra zdiva středu postranního průčelí od sousední hranice dvěma třetinami výšky domu, měřené ve středu postranního průčelí od terainu k náběhu střechy; je-li však v postranním průčelí k sousedu štít, měří se výška od terainu k srovnané výšce tohoto štítu. Tato vzdálenost od sousedních hranic nemusí býti však větší než polovina v § 2 platného stavebního řádu ustanovené šířky krátkých ulic postranních a příčných. V takto stanoveném isolačním prostoru může stavební úřad povolit malé výstupky, předložené zevnější schody, rampy a přilepení terasy.

Obdobná ustanovení platí o krajních domech při skupinovém zastavení. Na stranách k sousedu budtež střechy těchto skupin opatřeny dle možnosti valbami buď úplnými aneb částečnými.

§ 108.

Žumpy dle § 81 stavebního řádu zřízené lze připustiti, kde není veřejné kanalisace a je-li o jich pravidelné vyprazdňování a čištění řádně postaráno.

Vnější líc zdiva těchto žump musí býti vzdálen nejméně 50 cm od zdiva domů, k nimž přináležejí a nejméně 20 m od sousedních hranic. Prostor mezi zdívkou žumpy a domu budiž vyplněn upěchovaným íílem.

§ 126.

Lhůty pro podání stížností u všech instancí snižují se, pokud jde o domy obecně prospěšné,

na 8 dní; stížnosti ty musí býti vyřízeny co nejrychleji, nejpozději v nepřekročitelné čtyřnedělní lhůtě.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek IV.

Nařízením ministra veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče bude stanoveno, kdy tento zákon pozbývá platnosti.

Článek V.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 212.

Zákon ze dne 16. dubna 1919,
jímž se zřizuje zemská správní komise pro
Slezsko.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby zemský výbor vévodství Slezského rozpustila a pro vyřizování záležitostí, které dosud jemu byly přikázány, zřídila až na další opatření zemskou správní komisí.

§ 2.

Vládě přísluší jmenovati předsedu, místopředsedu a členy komise.

Předseda, místopředseda i členové komise požívají platu z prostředků zemských, jehož výši určí vláda.

§ 3.

Dokud nebudou vydána jiná ustanovení všeobecná, upraví si jazykovou stránku svého úřadování zemská správní komise sama.

Jinak platí pro činnost zemské správní komise veškerá ustanovení, kterými dosud se řídil zemský výbor vévodství Slezského. Ke změnám těchto předpisů, na nichž se usnese zemská správní komise, je třeba souhlasu vlády.

§ 4.

Vláda se zmocňuje převzítí jednotlivá odvětví agendy zemské správní komise v případě potřeby do správy státní.

§ 5.

Zemští úředníci a zřizenci vykonávají svoji službu dále na účet zemského fondu a vláda se

zmocňuje, převzítí je po případě do služeb Československého státu za podmínek platných pro přijímání úředníků bývalého státu předlitavského.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; výkon jeho přísluší ministru vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

**Švehla v. r., v zast. min. předsedy
a jako ministr vnitra.**

Čís. 213.

Zákon ze dne 16. dubna 1919 o sloučení sousedních obcí s Brnem.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Katastrální obce Juliánov, Židenice, Husovice, Maloměřice, Obřany, Královo Pole, Medlánky, Řečkovice, Žabovřesky, Komin, Kamenný Mlýn, Jundrov, Kohoutovice, Bohonice, Lískovec, Horní Heršpice, Komárov, Černovice, Slatina, Dolní Heršpice, Přizrenice, Vejvanovice a Tuřany s celým svým katastrálním obvodem slučují se se zemským hlavním městem Brnem, přestávají býti obcemi o sobě a tvoří jedinou obec, pro kterou platí obecní řád zemského hlavního města Brna.

§ 2.

Městské zastupitelstvo zemského hlavního města Brna má 90 členů.

§ 3.

Pro volby sčítá se nepřetržitý souvislý pobyt v obcích v § 1 jmenovaných, pokud jde o podmínku práva volebního a volitelnosti, jako by šlo o pobyt v obci jediné.

Funkcemi, které dle volebního řádu do obcí vykonává starosta nebo obecní úřad, pověřuje se vládní komisař města Brna, pokud se týče obecní úřad tohoto města, kteří mohou dožadovati se spolupůsobení obecních úřadů ostatních obcí v § 1 jmenovaných.

§ 4.

Dohlédacím úřadem pro konání voleb jest zemská správa politická.

§ 5.

Veškeré jmění a statek, ústavy a fondy, práva a povinnosti obcí sloučených tímto zákonem, přecházejí na novou obec sloučením vzniklou.

§ 6.

Obecní dávky a poplatky budou se vybíratí v obcích v § 1 zmíněných i po sloučení nadále dle

dosavadní výměry tak dlouho, pokud na základě usnesení zastupitelstva nově zvoleného nebudou jinak upraveny.

Též přírázky obecní k daním státním mohou býti dle usnesení obecního zastupitelstva a za schválení příslušných vyšších úřadů vybírány v jednotlivých částech města, jež tvořily dosud samostatné obce, nadále v nestejně výši.

§ 7.

Okresní silnice v území obcí v § 1 jmenovaných přecházejí do vlastnictví a správy města Brna. Za to jest město Brno povinno nahraditi silničnímu výboru okresu Brněnského část dluhu, o které se vzájemně dohodnou. Nedojde-li v této věci ku vzájemné dohodě, rozhodne zemský výbor, vezme za základ délku okresních silnic.

§ 8.

Daň domovní obcí, které se ve smyslu § 1 se zemským hlavním městem Brnem sloučí, bude až do konce roku 1920 vyměřována dle dosavadních předpisů; dle jakýchli zásad bude v nich tato daň vyměřována rokem 1921 počínaje, bude upraveno zvláštním zákonem.

§ 9.

Platnost stavebního řádu ze dne 16. června 1894, čís. 63 z. z., pokud se týče ze dne 16. června 1914, čís. 39 z. z., rozšiřuje se na celý obvod všech obcí v § 1 jmenovaných.

§ 10.

Dokud nebude jinak nařízeno, pozemkové knihy pro připojené obce v § 1 jmenované budou vedeny jako dosud u okresního soudu Brno-okolí.

§ 11.

Ke sloučení dalších obcí s hlavním městem Brnem přímo sousedících bude příště potřebí toliko souhlasného usnesení jejich zastupitelstev, učiněného za přítomnosti dvou třetin jejich členů a usnesení zastupitelstva hlavního města Brna, jež se stane stejnou většinou.

Provede se nařízením ministra vnitra ve shodě s ministry financí a spravedlnosti.

Úprava obecních dávek, poměr k okresu silničnímu, z něhož se obec vyloučí a úprava daně domovní, bude se řídití obdobně dle zásad v tomto zákoně použitých.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr vnitra v dohodě s ministrem financí a s ostatními účastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

**Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy
a jako ministr vnitra.**

Čís. 214.

**Zákon ze dne 16. dubna 1919
o sloučení sousedních obcí s Olomoucem.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Katastrální obce Bělidla, Hejčín, Hodolany-Rolsberk, Černovín s osadou Klášter-Hradisko, Chvalkovice, Lazce, Neředín, Nová Ulice, Nový Svět, Novosady, Pavlovice, Povel a Řepčín s celým svým katastrálním obvodem slučují se s obcí hlavního města Olomouce, přestávají býti obcemi o sobě a tvoří s městem Olomoucem jedinou obec, pro kterou platí obecní řád města Olomouce.

§ 2.

Městské zastupitelstvo hlavního města Olomouce má 60 členů.

§ 3.

Pro volby počítá se nepřetržitý souvislý pobyt v obcích v § 1 jmenovaných, pokud jde o podmínku práva volebního a volitelnosti, jako by šlo o pobyt v obci jediné.

Funkcemi, které dle volebního řádu do obcí vykonává starosta nebo obecní úřad, pověřuje se vládní komisař města Olomouce, pokud se týče obecní úřad tohoto města, kteří mohou požadovati se spolupůsobení obecních úřadů ostatních obcí v § 1 jmenovaných.

§ 4.

Dohlédacím úřadem pro konání voleb jest zemská správa politická.

§ 5.

Veškeré jmění a statek, ústavy a fondy, práva a povinnosti obcí, sloučených tímto zákonem, přecházejí na novou obec sloučením vzniklou.

§ 6.

Obecní dávky a poplatky budou se vybírat v obcích v § 1 zmíněných i po sloučení nadále dle dosavadní výměry tak dlouho, pokud na základě usnesení zastupitelstva nově zvoleného nebudou jinak upraveny.

Též přírážky obecní k daním státním mohou býti dle usnesení obecního zastupitelstva a za schválení příslušných vyšších úřadů vybírány v jednotlivých částech města, jež tvořily dosud samostatné obce, nadále v nestejně výši.

§ 7.

Okresní silnice v území obcí v § 1 jmenovaných přecházejí do vlastnictví správy města Olomouce. Za to jest město Olomouc povinno nahraditi silničnínou výboru okresu brněnského část dluhu, o které se vzájemně dohodnou. Nedojde-li v této věci ke vzájemné dohodě, rozhodne zemský výbor, vezma za základ délku okresních silnic.

§ 8.

Daň domovní obcí, které se ve smyslu § 1 s hlavním městem Olomoucem sloučí, bude až do konce roku 1920 vyměřována dle dosavadních předpisů; dle jakých zásad bude v nich tato daň vyměřována rokem 1921 počínaje, bude upraveno zvláštním zákonem.

§ 9.

Platnost stavebního řádu ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z., pokud se týče ze dne 16. června 1914, č. 39 z. z., rozšiřuje se na celý obvod všech obcí v § 1 jmenovaných.

§ 10.

Dokud nebude jinak nařízeno, pozemkové knihy pro připojené knihy v § 1 jmenované budou vedeny jako dosud u okresního soudu v Olomouci.

§ 11.

Ke sloučení dalších obcí s hlavním městem Olomoucem přímo sousedících bude příště potřeba toliko souhlasného usnesení jejich zastupitelstev učiněného za přítomnosti dvou třetin jejich členů a usnesení zastupitelstva města Olomouce, jež se stane stejnou většinou.

Provede se nařízením ministra vnitra ve shodě s ministry financí a spravedlnosti.

Úprava obecních dávek, poměru k okresu silničnímu, z něhož se obec vyloučí, a úprava daně domovní bude se říditi obdobně dle zásad v tomto zákoně použitých.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr vnitra v dohodě s ministrem financí a s ostatními účastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení min. předsedy a jako ministr vnitra.